

Αγαπητές φίλες,

Το θέμα μου είναι: Η σημασία της πολιτιστικής ζωής και η ΠΟΓΟ Η κοινωνία όπου ζούμε είναι μια κοινωνία που σπρώχνει τον άνθρωπο προς την κατανάλωση όλο και περισσότερων υλικών αγαθών. Την κάθε στιγμή δεχόμαστε, χωρίς να το θέλουμε βομβαρδισμούς απο διαφημίσεις όλων των ειδών, για τρόφιμα, ρούχα, είδη οικιακού εξοπλισμού. Το μεγάλο κεφάλαιο, που κυριαρχεί στην κοινωνία μας, ενδιαφέρεται να διαθέτει όλο και περισσότερα εμπροσθέντα, να αποκομίζει όλο και περισσότερα κέρδη. ^I Αυτό χρησιμοποιεί ^{II} τη τηλεόραση και το ραδιόφωνο, που είναι το κατ'εξοχήν είδος ψυχαγωγίας του μέσου πολίτη, της μέσης γυναίκας, μας κάνει καινοτική πλύση εγκεφάλου, γι'όλο και πιο μοντέρνα όλο και πιο όμορφα αντικείμενα και μας ^{πολλά μέσα} σπρώχνει στο να βρούμε όλο και πιο ^{πολλά μέσα} πλεονέκτημα για να τα αποκτήσουμε. Πιο σκληρή δουλειά, λιγότερος ελεύθερος χρόνος, ^{πολλά μέσα} λιγότερο ενδιαφέρον για οτιδήποτε άλλο, πιο πολύ άγχος.

Στις κοινωνίες όπου το κράτος μεριμνά για τους πολίτες, υπάρχει μια ισορροπία, μία αρμονία ανάμεσα στην κατανάλωση υλικών και στην κατανάλωση πνευματικών αγαθών. Ο πολίτης ^{εξελίσσεται} έχει την δυνατότητα, έχει τα κίνητρα να ^{αυξάνει} τον χρόνο και την σιέψη ^{στο να ανεβάσει} το πνευματικό του επίπεδο, να δει ένα καλό θέατρο, να διαβάσει ένα καλό βιβλίο, ν'ακούσει μουσική, να δει μπαλέτο κλπ. Σ'εμάς ο μέσος πολίτης σχεδόν δέν έχει άλλη επιλογή απο την τηλεόραση. Και η τηλεόραση κάνει την δουλειά της απο το ίδιο μας το σπίτι, αποπροσανατολίζοντας μας ^{κατα το πλείστο} και συχνά αντιδραστικά έργα ^{μαζικής κλίμακας} μουλτούρας. Κι αυτά διακόπτονται απο όλο και περισσότερες διαφημίσεις για απορρυπαντικά ^{νέα μοντέλα ηλεκτρικών μηχανών,} νέας μόδας φορέματα. Ο άνθρωπος μετατρέπεται γελικά σε ένα άβουλο και παθητικό δέκτη, που κατακλίνει ότι του σερβίρουν. ^ο αποτέλεσμα είναι και πολιτικό, αγαπητές φίλες, γιατί, ^{ένας} ένας άβουλος και παθητικός λαός θα παραμείνει έρμαιο των καταστάσεων, δέν θα αντιδράσει, δέν θα ζητήσει μια αλλαγή ρε προς το καλλίτερο.

Οι προεδρευτικές μαζικές οργανώσεις όπως είναι η δική μας οργάνωση, η ΠΟΓΟ: έχουν καθήκον να επισημάνουν, πλάι στα άλλα ^{κοινωνικά,} τα συνδικαλιστικά ^{κοινωνικά,} στα νοσηρά και στα οικογενειακά προβλήματα του λαού και στην προκειμένη περίπτωση της γυναίκας, και τα πολιτιστικά προβλήματα και να πιέζουν διαρκώς για την επίλυση τους, για μία αλλαγή προς το καλλίτερο.

Μεσα στην περίοδο που ανασκοπούμε, Η ΠΟΓΟ φρόντισε να προσφέρει μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων της, κάποια πολιτιστική τροφή. Θα έλεγα πως το κυριότερο επίτευγμα γιαμάς τις γυναίκες απο πολιτιστικής πλευράς σ'αυτή την περίοδο, είναι το περιοδικό μας, Η ΚΥΠΡΙΑ.

